

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի, կէս տարեկանը 6 ռուբլի:
Առանձին համարները 7 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Մեր հասցեն. Тифлисть. Редакция «Мшакъ»:
կամ Tiflis. Rédaction «Mschak»:

Խմբագրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ:
(բացի կիրակի և առաւօրեայ օրերէն):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լիցուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւքանչիւր բառին 2 կոպէկ:

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԴՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Անբերրութեան վերաբերեալ զեկուցումը.—
Ներքին Տեսութիւն. Այս հարցերին էլ պատաս-
խանելը. Գարոցական առողջապահութիւն. Կար-
սի գաղթականները և կարօտեալները. Նոր թաղա-
ղէտի գաւառի վիճակը. Նամակ չմիաձայնի. Նամակ
խմբագրութեան. Ներքին լուրեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Տեղեկութիւններ թիւրքաց շայտառա-
նից. Ազատամիտ կուսակցութիւնը: Արտաքին լու-
րեր.—ԽԱՌՆ ԼՈՒՐԵՐ.—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ԲՕՐԱՍԱ-
—ՅԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Նա-
մակ չեկցարայից:

ԱՆԲԵՐՐՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԲԵՐԵԱԼ ԶԵԿՈՒՅՈՒՄ

Վերջին երկու տարիների անբերրու-
թիւնները մեծ հոգածութեան մէջ գցեցին
բոլոր այն անձանց, որոնք զբաղված են
մեր երկրի տնտեսական բարօրութեան խնդ-
րով: Կովկասեան Գիւղատնտեսական Ընկե-
րութիւնը, որ կոչված է մեր երկրի գիւղա-
տնտեսական շահերի ներկայացուցիչը լի-
նելու, նուիրեց անբերրութեան քննու-
թեան մի քանի նիստեր և կազմեց մի յանձ-
նաժողով որ ծրագրի մշակի լինէ անբեր-
րութեան պատճառները գիտականապէս
ուսումնասիրելու և լինէ նրա առաջն առնե-
լու միջոցներ որոնելու համար:

Գիւղատնտեսական ընկերութեան առաջի-
կայ նիստին յանձնաժողովը ներկայացնե-
լու է իր զեկուցումը և այդպիսով ընկե-
րութեան ուղարկութիւնն է հրաւիրում
կարեւոր ձեռնարկութիւնների այն առաջին
փորձերի վրա, որոնք պէտք է ձանապարհ
բանան և միանեն իր համար:

Մեր երկրի մի քանի արդիւնաբերու-
թիւնների վրա վաղուց դարձած է կա-
ռավարութեան և ընկերութեան ուղա-
ղութիւնը: Օրինակ, շերամապահութեան
զարգացման համար հիմնած է մի կայա-
րան գաւառական մի քանի բաժան-
մունքներով, որ ուսումնասիրում է շերա-
մապահութեան դրութիւնը և ուսուցանում
է կատարելագործութեան եղանակները: Խա-
ղողի վազի վաճառքի տեսակ հիւանդու-
թիւնների դէմ մաքանելու համար հաստատ-
ված է ֆիլքսէրային մասնաժողով մի քա-
նի խմբերով, որոնք իւրաքանչիւր տարի
ամսներ շարունակ գործում են այդինե-
րում խաղողի հիւանդութիւնները քննելու
և վաղուց բժշկելու նպատակով: Բամբակի
մշակութիւնը զարգացնելու համար կառավա-
րութիւնը ուղարկել է մեր երկրի մասնա-
գէտ: Աղբեղործութիւն սովորեցնելու հա-

մար Գիւղատնտեսական ընկերութիւնը հիմ-
նել է մի դպրոց:

Բայց հողագործութեան ամենատարած-
ված մասին, այն է հացահատիկների
մշակութեան ուսումնասիրութեան
և զարգացման համար, մինչև այժմ
ոչինչ չէ արված ոչ կառավարութեան, և ոչ
Գիւղատնտեսական ընկերութեան կողմից:

Եթէ մի կողմից մեր երկրի ջրաբեր-
հողերը կարող են բացի հացահատիկներից
բուսեցնել խաղող, բամբակ, կնճիթ, ծխախոտ,
զանազան մրգատու ծառեր, միւս կողմից
լեռնային սարահարթների մեծ տարածու-
թիւնները անընդունակ են բացի հացահա-
տիկներից և խոտից, բուսեցնել ուրիշ արմուխ
և այդպիսով ստիպված են հացադաշտերի
և տնտեսապահութեան վրա հիմնել բոլոր
տնտեսութիւնը:

Ինչպէ՞ս անել, որ գիւղացու հողը տալ
աւելի արդիւնք, քան նա տալիս է այժմ:
Հողի այս կամ այն ձևով պարարտացնելը,
նոր գործիքներով մշակութիւնը, սերմնափո-
խութիւնը ի՞նչ աստիճանով կարող են ա-
ւելացնել հողի արդիւնաբերութիւնը: Ար-
դեօք բանջարեղանցները, մի քանի տեսակ
ծառերի այգիներ տնկելը չէ՞ կարող փոքր
ի շատ է մեծացնել գիւղացու տարեկան ե-
կամուտը:

Այս և սրանց նման խնդիրները պէտք
է տեղի ի տեղը լուրջ ուսումնասիրելու,
ենթարկվել փորձերի և վերաստուգու-
թեան, որպէս զի կարողանան եական գործ-
նական նշանակութիւն ստանալ և կեանքի
մէջ գործադրվել:

Ուսումնասիրութիւն և փորձ—ա-
հա ինչ է առաջարկում այն զեկուցումը, որ
պիտի կարգադրի Գիւղատնտեսական ընկերու-
թեան նիստում: Մի կողմից ուսումնասի-
րել ներկայ տնտեսական կեանքի պայման-
ները և պարզել զարգացման խոչընդոտ հան-
գամանքները, միւս կողմից նոր տնտեսու-
թեան կատարելագործված մշակութեան
փորձեր անել:

Ի հարկէ այդ փորձերը չեն կարող մի
քանի շարաթիւղ կամ ամիսների ընթաց-
քում իրանց դերը կատարել, վերջացնել:
Հարկաւոր է, որ նրանք յարատեւ գոյութիւն
ունենան, անընդհատ շարունակել կերպա-
սու լինել տնտեսաւոր փոփոխութիւններին
և կարողանան իրեն օրինակ և դպրոց ծա-
նայել գիւղական աղբաբնակութեան հա-
մար:

Յանկալի է, որ կովկասեան Գիւղատնտե-
սական ընկերութեան յիշատակած առաջար-

կութիւնը արձագանք գտնի կառավարչական
շրջաններում և գործարկութիւն ստանայ
իրականութեան մէջ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԱՅՍ ԱՐՏԱՔԻՆ ԵՒ ՊԱՍՏԱՆԻՆԵՑԻ

Կարգադրութեան (Արձագանքի) պատասխանը Ղա-
ւաքայի փողոցի մասին, և ապա հիմնը:

Ի՞նչ է պատասխանում Արձագանքը: Եթէ դէ-
պէս նրա պատասխանից ստիպողական քա-
ղաքավարութեան անտեղի Ֆրանկերը, աւելորդ
արախտութիւնները և առակները, մաքրենք նրան
յուսահատ ինքնագովութեան գոհարներից, առ-
կը կը մնայ մի փաստ,—այն է, որ Արձագանքի
խմբագրութիւնը հրկիզանքի համար ստացած
փողերը ամբողջապէս մինչև այժմ չէ հա-
ցրել հրկիզանքներին:

Այդ խոստովանում է ինքը Արձագանքը:
Նախ քան մանրամասնութիւնների մէջ մտնելը,
մենք առաջարկում ենք մի հիմնական հարց.—
ինչ բարոյական կամ իրաւաբանական
իրաւունք ունի մի հիմնարկութիւն, լինի դա
խմբագրութիւն, ընկերութիւն կամ նոյն իսկ
մասնաւոր անձ, որոշ նպատակով, յայտնի գործի
կամ յայտնի աղետի համար հաւաքած փողերը՝ չը
հասցնել նպատակին, պահել և վերջն էլ յայտա-
բարել, թէ մի որոշ նպատակի համար հաւաքած
գումարը՝ ինքը աւելի բարեւոր է համարում գործ-
դնել ուրիշ, թէ՛ն նոյնպէս լաւ նպատակի համար:

Այդպիսի իրաւունք ոչ զբի, ոչ մի տեղ չէ տա-
լիս ոչ էտրիկան, և ոչ բարոյական պարտաճանաչու-
թիւնը:

Եւ հէնց այդ ապօրինի, վտանգաւոր սովորու-
թեան տեսակետից է ահա, որ մենք այսօր բաց-
արձակ մեղադրում ենք Արձագանքին խմբա-
գրութիւնը, որ նա հաւաքած փողերը իսկոյն
չէ հասցրել ուր հարկն է:

Այդ կողմից, ի հարկէ, Արձագանքին խմբա-
գրութիւնը արդարանալու ոչինչ հիմք չունի, և
հէնց այդ է պատճառը, որ նա իր ծիծաղելի
պատասխանը համեմել է զանազան մտք և ան-
հասկանալի անարկներով:

Այդ անհասկանալի պարզաբան համար, մենք
առաջարկում ենք Արձագանքին հետեւել հար-
ցերը.

1) Ո՞ր նուիրատուն է իրաւունք տուել Արձա-
գանքին, հրկիզանքների համար ուղարկած փո-
ղը, պահել դպրոցական շինութեան համար,

քանի որ ներկայումս նոյն գիւղացիներից շատե-
րը հաց չունեն ուտելու, ապրանքի համար խոտ
չունեն և կրակի պատճառով զրկված լինելով ի-
րանց անից և տնտեսութիւնից, ձմեռայ ցըր-
տերին մեծ նեղութեան, սրտածովի աղքատու-
թեան մէջ են: Ի՞նչ չէնք մասին խօսելու ժամա-
նակ է, քանի որ գիւղացիները բողբոջ են և մերկ:
2) Ի՞նչ գործ ունի այդ հարցում Շամախու ա-
ռաջնորդը:

3) Ի՞նչու է Արձագանքը ուղում հաշիւը ապ-
ապրիլին և օգոստոսին:

4) Փոխանակ անորոշ կերպով խօսելու ընթաց-
իկ հաշիւ տոկոսի մասին, ինչու Արձա-
գանքը պարզ չէ ասում, թէ արդեօք փողը բան-
կի մէջ դրած է, թէ ոչ, և եթէ դրած է, որ ամ-
սից է դրած:

5) Ի՞նչքան փող է ծախսվել և ինչքան է մը-
նում:

Սպասելով այդ հարցերի պատասխանին, որից
յետոյ մենք կը խօսենք Արձագանքին խմբագիր պ.
Արքար Գովհանիւսի հետ, մենք այսօր վեր-
ջացնում ենք մեր խօսքը աւելացնելով հետեւեալ
փոքրիկ նկատողութիւնը.

Ինչո՞ւ է չէք յիշել ձեր ստացած գումարների
թիւը: Ա. Խաչից, Երեւնայ Ապրիլեանի ձեռքով
ղաղաբացիների օգտին ուղարկած 100 ռուբլին:

ԳՈՐԾԱԿԱՆ ԱՌՈՂՋԱՊԱՀՈՒԹԻՒՆ

VI
Ն ստարանները. Նստարանների խնդիրը
շատ լաւ ուսումնասիրված է բժիշկներից և ման-
կավարժներից այս վերջին կառաւարում, Ֆինչի
տուած զարկից յետոյ, 1854 թ., չվեցարական հի-
գիէնիստները՝ Ֆարները և Գլեյսթը վաթսուա-
կան թվականներին ցոյց տուեցին, որ անյար-
մար դասարանական կարգաւորումը
պատճառում են ուղիւղաւոր ծնունդը և
կարողացան այս փաստի ֆիզիոլոգիական բացատ-
րութիւնը տալ:

Ողնաշարի այս ծնունդը չափազանց յաճախ
են պատահում. դեռ Գլեյսթը գտել էր, որ աշա-
կերտների համարեա 1/3-ը քիչ կամ շատ ծուր են
իրանց ողնաշարը: Մայերը, Բրիտթը և Կոլտը,
336 աշակերտների մէջ 189-ի մօտ ողնաշարի
անկանոն զարգացումն գտաւ, և այս անկանոնու-
թիւնը աճում էր և աւելանում դաստանից—դա-
ստանում: Այն ինչ առաջին դաստան երկուսե-
րից միայն 43% ողնաշարի ծնունդներ էին ներ-
կայացնում. հիմադրորդում այս տոկոսը հասնում
էր 71-ի:

որդ է մտնել այն օրէնքը, որը համապատասխա-
նում է նրա պահանջներին, որը բուժում, առող-
ջացնում է նրա ցաւերը: Այդ իրաւունքով Ժո-
ղովուրդը ինչ ցանկանայ կարող է անել, եթէ
միայն նա մի անձայն գործի:

Այդ նոր սահմանված օրէնքով բնակիչներից
50,000 հոգի, ինչպէս վերեւ էլ ասեցինք, մի
խնդիր են պատրաստում, ներկայացնում դաշ-
նակցական խորհրդին: Վերջին մէջ ընտնում են
խնդիրը (փոխել, մոցնել և այլն) և նոր օրէնքը,
ոչնչացնել գոյութիւն ունեցողը, և այլն),
յայտնում են իրանց կարծիքը, ապա յանձնում
պարամենտներին: Այստեղ նոյնպէս խնդրը
ենթարկվում է մանրամասն քննութեան, յայտնում
են իրանց կարծիքը, որը գուցէ հակառակ է լի-
նում խնդրին, բայց և այնպէս առանց մի մա-
ղապի անգամ փոխելու ժողովրդային նախա-
ձեռնութեամբ պահանջած իրանց կարծիքի հետ
միասին առաջարկում են հասարակական թուէր-
կութեան: Ընդունել—չընդունել՝ դարձաւ ժողո-
ւրդիցն է կախված, ժողովուրդն է այստեղ, ինչ-
պէս և referendum-ի ժամանակ, նրան ընդունող
հաստատողը: Ժողովուրդը, կասկած չը կայ, այն
կընդունի, որը իր շահերին է համապատասխա-
նում, այն, որը ինքն է առաջարկել:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՎ ԵՑԱՐԱՐՈՒՄ

Ժընէվ, փետրվարի 13-ին

Խոստովանելով referendum-ի ահագին նշանա-
կութիւնը, որ նա ունի չվեցարական կազմակեր-
պութեան մէջ, չէ կարելի չը նկատել, որ նա,
այսպէս ասած, բացասական բնաւորութիւն ունի:
Ահա թէ ինչու ժողովուրդը դնում է իր անդա-
ն կամ շէնքը, իր Veto-ն միայն նրա վրա, ինչ որ
իրան պարտաւորում առաջարկում են, ինչ որ ի-
րան ներկայացնում են: Նա չէ կարող այդ refe-
rendum-ով մոցնել այն, ինչ որ ինքն է ցանկա-
նում, այն, ինչ որ իր ցաւերը, իր հոգիները, իր
պիտոյքներն են պահանջում. նա չէ կարող իր
ցանկացած օրէնքը մոցնել: Թէ՛ն պարամենտում
նստած պատգամաւորները իր ընտրածներն են,
ուրեմն և իր պահանջների, ձգտումների և ցաւե-
րի արտայայտիչները, բայց և այնպէս ուժ չէ
յայտնի, որ այդ պատգամաւորները շատ յաճախ
մոռանում են իրանց պարտաւորութիւնները դէ-
պի իրանց ընտրող ժողովուրդը: Referendum-ը

Մեր դպրոցներում այդ տեսակետից դեռ հետազոտություններ արած չեն, բայց որքան մենք կարողացել ենք նկատել, մեզ մոտ էլ ողնաշարի ծռումները մեծ տոկոս են կազմում:

Առողջապահության բաղադրարկների պահանջներին բավարարվելու տարբեր համար այս վերջին ժամանակները նորանոր բարեփոխումներ են մտցվել սեղանների ձևի մեջ:

Մեր, գոնե գաղափարային դպրոցներում այնքան քիչ կարևորվել են տրվում նստարանների ձևին, որ օգտակար են համարում մի քիչ կանգ առնել այդ խնդրի վրա:

Մի տարբերակ գիտելիք է, որ նստարանը պետք է սեղանին կից լինի, այսպես ներքին կարող են կամ չափազանց հեռու լինել միմյանցից, կամ չափազանց մոտ, երկու դեպքում էլ մանկան նստելը անկանոն և ֆեմալները կը լինեն ընդունված է, որ նստարանը այնքան մոտ լինի գրասեղանին, որ նրա եզրը մի քիչ սեղանի եզրի տակ ընկնի, այնպես որ, եթե սեղանի յետին եզրից մի ուղղահայեաց (перпендикуляр) ինչ-որ ներքին, նա պետք է ընկնի նստարանի վրա: Հասկանալի է, որ այսպիսի դասանդամները մեջ աշակերտը անկարող կը լինի ուղիղ ոտի կանգնել, ոտների նոր սեղանների տակտակը կամ ծալվում է վերև, կամ յետ է քաշվում, որպես զի առջև բացվի:

Նստարանի բարձրությունը յատակից, նրա լայնությունը, նրա թիվները չափը և այլն նշանակալից որոշված են առողջապահության մեջ, որոշված է նշանակալի նրա ուղղահայեաց հեռավորությունը գրասեղանի տակտակից:

Այս բոլոր մանրամասն հետազոտությունների նպատակն է, —այնպես յարմարեցնել դասարանական սեղանները, որ մանուկը ուղիղ և հանգիստ նստի պարագետու միջոցին, առանց իր մկանունները լարելու, որովհետև այս լարման հետևանքը լինում է յոզանմությունը, որը առաջացնում է անկանոն և մատող կազմումներ համար ֆեմալները գրություններ: Հասկանալի է, որ անկանոն գրությունները վերջ է վերջոյ կը ծագեն մանկան փափուկ ոսկորները, կը լարվալարեն աբեան կանոնաւոր չորհանաւորվելուն և ներքին օրգանների գործունեությունը: Իսկ այս բոլորի հետևանքն են՝ կրծքացու, գլխացու, սրտի բարակումն և այլն, վատ նստարանների ֆեմալները լարվում են լինում գրությունների միջոցին, երբ մանուկները ստիպված են լինում ամենաֆեմալար դիրքեր բռնել, որպես զի կարողանան գրել:

Գրությունների միջոցին մանկան մկանունները սաստիկ լարման մեջ են, բայց այսպիսի լարումն երկար չէ կարող տևել և մի քանի րոպեից յետոյ մկանունները թուլանում են, և երեխան նեցուկ է որոնում հանգստանալու համար: Երբ նստարանների վրա այս յոզանմությունը ունի վրա գալիս, քանի որ երեխան կարող է այդ նստարանի վրա հանգիստ նստել և ուղիղ գրել:

Երբ սեղանը նստարանից հեռու է, երեխան կռակում է, որպես զի ձեռքը տետրակին հասնի: Մի քիչ յետոյ կործրը կպցնում է սեղանի եզրին, նոյնը պատահում է, երբ սեղանը չափազանց

ցած է, իսկ երբ նա չափազանց բարձր է, երեխան ստիպված է լինում մի թեք ամբողջապես սեղանի վրա դնել և յենվելով այդ թեքի վրա, ողնաշարը այն կողմը ծռել: Մի քիչ յետոյ այդ թեք յոզնում է և այն ժամանակ երեխան այդ կողմի կողքը կպցնում է սեղանին և յենվում է նրա վրա:

Տետրի անկանոն դիրքը՝ սեղանի եզրի վերաբերմամբ կարող է նոյն հետևանքն ունենալ: Օրինակ, երբ աշակերտին ստիպում են տետրակը ուղիղ դնել, իսկ տետրը ծռուր դրել, թեք դնելով, այդ դեպքում երեխան ստիպված է լինում գլուխը ծռուր տետրի ուղղությունը թեքել՝ գլխի հետ միասին ծռվում է ողնաշարը, որովհետև բնականաբար մանուկը այնպես է գրում, որ տետրի գլխուկը գծերը ուղղահայեաց են սեղանի եզրին: Այս պայմանով միայն աշակերտը կարող է գլուխը ուղիղ պահել գրի ժամանակ:

Գրություններ անվանա դարձնելու համար հետևելով պայմանները անհրաժեշտ են. 1) Տետրակը պետք է քիչ ծռուր դրվի սեղանի եզրի վերաբերությունում: 2) Տետրակը պետք է դրվի ուղղակի գրողի կրծքի առաջ, ոչ աջ և ոչ ձախ: 3) Երեխան պետք է լավ նստի նստարանի վրա, կռակող նստարանի թիվները կպցնում և երկու ձեռքն էլ սեղանի վրա դրած՝ այնպես որ արմուկները սեղանի վրա չը դրվեն, այլ կան մնան: 4) Ոտերը պետք է կան չը մնան, այլ կամ յատակին կամ պատանդանքին հասնեն: 5) Գլուխը պետք է միշտ ուղիղ և բարձր պահվի, և ոչ թե կռակող տետրակի վրա: 6) Երբեք չը պետք է դիպել սեղանին: 7) Տետրի հիմնական գծերը պետք է ուղղահայեաց լինեն սեղանի եզրին:

Ի ժողովարան վ. Արծրունի

ԿԱՐՍԻ ԳԱՂՔԱԿԱՆՆԵՐԸ ԵՒ ԿԱՐՏՆԱԿԱՆՆԵՐԸ

Ինչպես յայտնի է, կարսի նահանգում հացի մեծ կարգադրություն կայ: Նահանգի զանազան գյուղերից սկսել են թավով կարս քաղաքը կարս տեղ գյուղացիները և թուրքացի Հայաստանից գաղթականներ, որոնք չունենալով ապրուստի որ և է միջոց, դիմում են ուղղություն:

Այդ կարգադրությունը դառն վիճակը փոքր ի շատե ամբողջում և նրանց հաց մատակարարելու համար, ինչպես մի քանի անգամ առիթ ենք ունեցել հաղորդելու, կարսի գլխավորական նահանգագետն գետերը՝ Եփրատ և Տօփրիս յորդրով, կաղմվել է մի առանձին մասնագործ:

Հաղորդելով այդ նոյն տեղեկությունները, պաշտոնական «Կարս» լրագրից իր № 9-ի մեջ ապել է մի յոգուած, որից հարկատու ենք համարում մի քանի քաղաքացիներ անել:

«Գլխավորների և մի որ և է ապրուստի միջոց որոնողների թիվը այնքան մեծ է, որ մասնաւոր անհատների բարեգործությունը, որոնք յոժարությունը օգնում են խեղճներին, բաւական չեղաւ: Այդ պատճառով, ասում է լրագրից, կաղմվել մի մասնագործով, որի նպատակն է չը թողնել որ սովածությունը մեռնեն խեղճները...»

«Ներկայումս, շարունակում է լրագրից, մասնագործը չէ այդ բոլորը չնորհիլ referendum-ի և ժողովրդային նախաձեռնություններ:

«Ժողովրդային նախաձեռնություն» — ահա մի օրէնք, որով շվեյցարական աղքատներին կարող է ինչն իրան կառավարել բոլորովին ազատ կերպով. այդ սկզբունքը նրան իրաւունք է տալիս ստեղծել օրէնքներ թե քրեական և թե քաղաքացիական, պատերազմ յայտնել այս կամ այն պետություն, զանազան դաշինք կապել, ոչնչացնել ինչ տեղերը, և այլն և այլն: Նա կարող է վճել ինչ տեսակ ձեռնարկություն որ լինի. նա կարող է մինչև անգամ լուծել իր ներկայացուցիչների իրաւունքները, ոչնչացնել իր պարլամենտի գոյությունը...»

Referendum և «Ժողովրդային նախաձեռնություն» — ահա այն երկու հաստատությունները, որոնք Շվեյցարիան դարձնում են մի երկիր հիմնված ամենաժողովրդական սկզբունքների վրա: Referendum-ով ժողովուրդը ընդունում, հաստատում է այն օրէնքները, որ մշակել, պատրաստել են իր ընտրած ներկայացուցիչներից բաղկացած ժողովները: Նա ընդունում է միայն այն օրէնքները, որոնք համապատասխանում են, կարող են ծառայել իր և իր երկրի շահերին: Նա մերժում,

նաժողովից նպաստ ստացող աղքատների թիվը 700 է, որոնք ամեն օր ստանում են 11/4 ֆունտ հաց, 1/3 ֆունտ միս, որ օրական նստում է 40 բուրլիս:

Մասնագործը հանգանակել է մօտ 1600 բ., որից արդէն ծախված է 1000 բ., հետագայում «աղքատներին այդ գումարից մնուկ տալը կարող է հաղիւ մի ամիս տևել»: Գաղթականների համար հաւաքած փողի գումարը 1098 բուրլիս է: Իր յոգուածը պաշտոնական լրագրից վերջացնում է հետևել խօսքերով.

«Թող չը ցամաքի տուղի ձեռքը. Աստուած մէկին հարկում կը վարձատրէ նրան, ով օգնություն ձեռք կը կարկառէ իր կարոտեղ եղբոր: Տարակոյս չը կայ, որ այդ բարի յորդորը անհետանա չի մնայ և մեր հասարակությունը կը շտապէ թեթեւեղ կարօտահանների դառն վիճակը:

Այդ առիթով «Тифлисский Листок» լրագիրն ևս իր № 51-ի մեջ՝ ոգնորված հրաւեր է կարգում հասարակության շտապել օգնություն հասնել կարսի կարօտահաններին և գաղթականներին:

ՆՈՐ-ԲԱՅԱՋԷՏԻ ԳԱՌԱՌԻ ՎԻՃԱԿԸ

Հացի թանկությունը Նոր Բայաջէտի գաղաւթում արդէն հասարակությունը յայտնի փաստ է, և նոյն իսկ թէ մի քանի հիմնարկություններ և թէ մասնաւոր անձինք, իրանց նուէրներով, փոքրիկ օգնություն են մատուցել գաղաւթի բաղմամբ կարօտահաններին:

«Կաւկազ» պաշտօնական լրագրից, իր մարտի 5-ի համարում, մի քանի խօսքով բացատրելով այդ գաղաւթի անբերելիության և աղքատության պատճառները, աւելացնում է. «Աղքատությունը աւելի և աւելի զգալի է դառնում, և սպառնում է որ առաջ կը բերի ծայր հետևանքներ, նոյն իսկ սով: Նրբակալ գիւղերի բնակիչները, համարեն ամեն օր, խմբերով թափվում են քաղաք, լքելով գաղաւթական վարչություն շինություններ, կառավարությունից շարունակ օգնություն խնդրելով: Գաղաքացիները գրանցից յետ չեն մնում, և փոխառություն մասին եղող միտախաչ խնդրերը կրկնում են հարկաւոր ծայրեր... Տխուր է խնդրողները վիճակը, նրանք օրվայ հաց չունեն: Նախաձեռնել չէ և տեղական գաղաւթագետի վիճակը, որին ուղղված են այդ բոլոր խնդրանքները: Լուրջ կերպով դրաւթված լինելով այդ հարցով, գաղաւթագետը նորիս անձամբ այցելեց մօտիկ գիւղերը, որպէս զի տեղի ու տեղը ծանօթանայ ժողովրդի վիճակի հետ, նոյն նպատակով նա դնաց Կարս-Նիչալի գաղաւթագետը, որտեղից ինչպես լսվում է, գաղաւթ և կրկնում խնդրելու նահանգագետից, որ շտապեցնեն փոխառությունները:

Մեր խմբագրությունը մեջ վերջին երկու ամիսների ընթացքում ստացված նամակներից յայտնի է, որ Նոր Բայաջէտում կաղմված է, գաղաւթագետի հաւանությունները, մի մասնագործով, որ, նրա պատակ է դրել օգնել կարօտահաններին փողով, ալլուրով, հացով:

դէն է զգում այն, որը նա անյարմար է դստուած Referendum-ով ժողովուրդը իրան առաջարկած ներքից ջոկում, ընտրություն է անում. իսկ իր շահաձեռնությունները նա իր սեփական ծրագրածն է առաջարկում, որ չեն անցել իր ներկայացուցիչներին մտքով կամ որից նրանք գուցէ դիմաւոր խոյ են տուել... Այս երկու հաստատությունները մէկը միմյան լրացնում են. քանի որ այնպիսի գեղեցիկ հիմնարկություններ են, որոնցով Շվեյցարիան իրականաբար իրաւունք ունի պարծենալու Ուրբալ բարի նախաձեռնում կարող է շարժել, օրինակ, իր հարկան ֆրանսիական հանրապետության մեջ: Ուրբան ժամանակ է, որ վերջին ժողովրդի մի մասը իր ներկայացուցիչները բերնում ցանկանում, աշխատում է զննությունները կրթական իր արդէն հնութեան նշաններ ցոյց տուող սահմանադրությունը. բայց այդ նրան չէ աշխուրդ: Միթէ կարող էին այնպիսի հակառակի ֆրանսիական չափաւոր հանրապետական պատգամաւորները, եթէ նրանց ընտրող ժողովուրդը մի այնպիսի իրաւունքի տէր լինէր: Կամ միթէ իրանդիան արդէն վաղուց ստացած չէր լինել այն արտօնությունները, որոնք հանձարեղ ծնունդն այնքան վիշտ ու հոգացողություն են պատճառում, բայց որոնք լորերի չնորհիլ

ՆԱՄԱԿ ԷՋՄԻԱՆՆԻՑ

Փետրվարի 25-ին

Այս տարի փետրվարի 22-ին՝ Ղևոնդեանց և փետրվարի 24-ին՝ Վարդանանց տօնը իշմիածնում առանձին ուշադրություններ տօնվեց: Մեր խնդիրն նահատակների տօնին թէ նահատակներին և թէ առաւօտեան ժամերգության ու պատարագին, Վահագնի ներկայ եղաւ սկզբից մինչև վերջը: Երկու տօներին՝ վաղից սեղանատանը հանդիսաւոր ճաշերով էր պատրաստված, որին ներկայ էին Վհ. Կաթողիկոսը, ամբողջ միաբանությունը, ճեմարանի սաները, սինդիկատի ատտիճանաւորներ և կողմնակի հիւրեր: Ճաշի կարգադրիչները գովելի հոգացողություններ, ճեմարանի ուսուցիչներին չէին հրաւիրել, երեք յանուն արհեստի մասին, որ ծախք մեծ չը լինի... Երկու տօներին էլ սեղանատանը Վհագնաւոր խօսեց այն մասով, թէ հայոց եկեղեցին իր հաստատություններ այս նահատակների սրտանկի մարտիրոսություն է պարտական, թէ այդ եկեղեցու իւրաքանչիւր քարը շարվելով է դրանց արժանով և այլն: Ճաշի ժամանակ երգում էր ճեմարանի երգչիկ խումբը:

Փետրվարի 24-ին, երկուցեան, ճեմարանում հանդիսով տօնվեց Վարդանանց նահատակության յիշատակը: Այդ օրը, երկուցեան ժամը 7-ին, ճեմարանի ուսուցիչները, աշակերտները և կողմնակի հիւրեր, հանդիսատեսով պատրաստված, ընդունեցին Վհագնաւոր, որ ներս մտաւ բաղմամբ և պիտուպոսին և վարդապետների ուղեկցությամբ կրեցիկ խումբը սեղան Վարդանանց «Նորահայր» շարականը, ապա երկրորդ խորանի ուսանող Ս. Մարգարիտան ամբիոն բարձրանալով՝ Վարդանանց պատերազմի պատճառների և հետևանքի մասին մի աղղու ճառ կարդաց: Երգեցիկ խումբը երգեց «Ով դու բարեկամ» երգը: Ապա հերթով հանդէս եկան դասազան դասարանների աշակերտներ, որոնցից մէկը կարդաց Գաղաւթագետի խօսքը բանաստեղծություններ, միւսը իր գրած բանաստեղծություններ տօնի առիթով, որից երկուսը կարդացին Նիշալից յայտնի կտորներ, —պատերազմի մի նկարագիրը, Վասակի վախճանը և այլն: Այնուհետ էր, որ հանդիսի կարգադրիչները գովելի հոգատարություններ աշխատել էին բոլոր դասարանների աշակերտներին մասնակցեց անել հանդիսին: Ամբողջ ժամանակ, մեջ ընդ մեջ, երգվում էին կամ խմբական, կամ սօրօ երգեր: Վերջիններս քաջի ընկաւ մի ծայրեղ աշակերտի երգածները — «Ձայն տուր ով ծովակ» և «Ղևոնդին ամպերը»: Այս բոլորից յետոյ մի գեղեցիկ ճառ խօսեց երկրորդ խորանի ուսանող Ս. Արագեան: Ապա ամբիոն բարձրացաւ հայր Խորեն Ստեփանյան և ողբում և անհնաբանեց, չեղուկով հինգերորդ դարու յաւերթայելատակ նահատակներին օգնողը գաղափարներից մէկը — հայրենասիրությունն և վրա ժամը մօտ 10-ն էր, երբ հանդէսը փակվեց:

Հանդիսի թողած տգաղաւթները ընդհանրապես լավ էր. բայց աւելի ևս լավ պիտի լինէր, եթէ երգեցողության ուսուցիչ — սարկաւազը մի շնորհով երգեցիկ խումբ կազմած ունենար, որ գուցէ դեռ շատ երկար ձգձգվեն. միթէ նրանք արդէն իրագործված չէին լինել, եթէ անդիլական պետություն մեջ գոյություն ունենար շվեյցարական այն երկու հիմնարկությունների նման մի հաստատություն:

Այդ հիմնարկությունների շնորհին է, որ շվեյցարական պարլամենտներից դուրս են գալիս այնպիսի օրենսդրություններ, արտօնություններ բուն ժողովրդի համար, որ ոչ մի ներքին պարլամենտներ չեն անում: Նրանց շնորհին է, որ կանտոններից շատերի մեջ մտցված է դասական պիտուցների աշակերտներին ձրի մատակարարելը, հանդուցեաների թաղումը կառավարություն ծախսով: Նրանց շնորհին է, որ անաղին դոմարներ են յատկացրած սկզբնական և բարձրագոյն կրթություն դործին, երկրադործական կարիքներին, երկաթուղիների կառուցանելուն, նրանց շնորհին է, որ մի քանի կանտոններում մտցրած են պրոգրեսիվ հարկեր, պարտաւորեցուցիչ քաղաքական պատկ, ապահարզան, բանտորներին խնամող օրէնքներ, և այլն և այլն:

Այդ երկու հաստատություններով Շվեյցարիան նորից մի քանի քայլ առաջ է անցել գոյություն ունեցող հանրապետություններից:

Ս. Շինանց

Եթէ մենք դաշնակցական իրաւունքների սահմանները դուրս գնալով, անցնենք կանտոններին, կը տեսնենք որ այդ «Ժողովրդային նախաձեռնություն» անվամբ իրաւունքը գոյություն ունի և այդտեղ, թէ և ոչ բոլոր կանտոններում: Նա գործ է ածվում օրինակ, Բեռն, Յիւրիխ, Թիւրգովի, և այլն: Յիւրիխում Շվեյցարիայի այդ ամենաազատական կանտոններից միում, հինգ հազար բնակիչներ իրաւունք ունեն պահանջել, որ ընեն կանտոնական սահմանադրություն մի յորդուած, փոխել, մտցնել մի օրէնք... Կանտոնական բուրժուական ծախսերը՝ 20,000 ֆրանկից (8000 բուրլի) բարձր գումարները, պետք է անցնեն նախ և առաջ ժողովրդի քուէարկություններ: Բոլոր օրէնքները, սահմանադրության ամեն տեսակ քննությունները, կանտոնի բոլոր ծախսերը, նոր փոխառությունները, բոլոր բոլոր հարցերում վերջին խօսքը ժողովրդին է պատկանում: Այդ է պատճառը, որ այսօր Յիւրիխ կանտոնի, միջին այլոց կատարելագործությունների դրոյցական գործը ամենածաղիկ դուրսկան մեջ է գտնվում: Այնտեղ ոչ միայն մանկական պարտնջներում և սկզբնական դպրոցներում բոլոր դասական աւարկանքը գիրք, տետրակ, մատիտ, և այլն ձրի են, այլ նոյն իսկ և միջնակարգ դպրոցներից շատերի

պիսին կար առաջ և այն էլ քառաձայն: Խմբական երգերը միաձայն էին և ականջ ծակելու համար անհերքաշանկ: Բայց այդ դեռ ոչինչ. օտարականը չէ քաշվում այսպիսի հանդեսներում հրապարակ դալ դաշնամուրի վրա ածելով, մի բան, որ նա ոչ մի տեղ սովորած չէ և հետևապես հասկանալի է, թէ ինչ ծանր և մի և նոյն ժամանակ խղճալի տպավորություն է թողնում խորհուրդ ենք տալիս քիչ համեստ լինել և հանգիստ թողնել թէ դաշնամուրը և թէ հանդիսականների լսելիքը:

Յ.

ՆԱՄԱԿ ԽՐԱԳԻՏԻՈՒԹԵԱՆ

Ալեքսանդրոպոլ, փետրվարի 27-ին
Բարեգործական ընկերության Ալեքսանդրոպոլի ճեղքի վարչությունը, ստանալով խմբագրությունից միջոցով տեղիս կարոտեանների օգտին ուղարկված 30 բուլլետին, որից 25 բ. հանգանակված է Բազում ալ. Կ. Տ. Յովհաննիսյանի ձեռքով, իսկ 5 բ. ուղարկվել է պ. Ս. Միրզախանյան Սմբատյանի, որից յոթակցանից այդ գումարը տեղիս ձրի ճաշարանին:

Վարչություն յայտնում է իր խորին շնորհակալությունը նուիրատու պարոններին՝ նրանց կատարած բարի գործի համար, և յարգելի խմբագրությունները:

Նախագահ վարչություն՝ Ա. Կարապետյան
Գործակար՝ Զ. Զամբալյան

ՆՈՒՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Երեկ, մարտի 6-ին, թագաւոր Կայսրի գահակալության տոնի օրը, բոլոր դասանությունների եկեղեցիներում, մաղթանքներ կատարվեցին: Երեկոյան քաղաքում ճաղագլուխություն կար:

Մեզ հաղորդում են, որ վերջին վեց ամսվա ընթացքում՝ էլ՝միսին վերջարանում գնառված անձինքներից ստացված դրամական նուիրարեությունները հասնում են մինչև 50,000 բուլլետին:

Արդարադատության մինիստր Մուրադյանը, ինչպես լսել են լրագրիցները, գալու է Կովկաս, ընկնել Կովկասի և Անդրկովկասի դատաստանական հիմնարկությունները:

Լսում ենք, որ Շուշու առաջնորդ Ալվադյան եպիսկոպոսը և Շամախու առաջնորդ Սմբատյան արքեպիսկոպոսը կանչվում են Էջմիածին:

Ամսիս 6-ին, կիրակի, Քամոյանից եկեղեցում կայացաւ ծխականների ընդհանուր ժողով, թեմական առաջնորդի նախագահությամբ, եկեղեցու վերանորոգություն մակարդակը ընկնելու և հաստատելու համար: Մակարդակը կազմող ճարտարապետ Բելոյ հաշվել է, որ վերանորոգությունը կը նստի 20,000 բուլլետին ժողովը մի քանի փոփոխություններ կատարելով մակարդակի մէջ, որով ծախսի գումարը պէտք է նուազեցնեն, ընդունեց նրան և որոշեց ձեռնարկել վերանորոգությունը:

Յօգուտ Գրիգոր Արծրունու արձանի և գրուածքների ապագրութեան ստացանք՝ Չանգեղուրից, Յովհաննէս Դանիէլեանից միջոցով, 50 բուլլետին՝ հանգանակած Ղաթարի պրնձահանը: հետեւալ անձինքներից. Մէլիք-Աղաբեկյանից հանքը 15 բ., Շ. Մէլիք-Շահնազարեանց 2 բ., Ս. Աստուածատուրեան 2 բ., Ա. Բաբայան 2 բ., Մ. Աթաբեկեանց 2 բ., Պ. Յակոբեան 1 բ., Ս. Աթաբեկեանց 1 բ., Մ. Մէլիք-Փարսադաշեան 1 բ., Յ. Յակոբեանց 1 բ., Մ. Ալմանեան 1 բ., Ս. Տէր-Մատթէոսեանց 1 բ., Գ. Պետրոսեանց 1 բ., Ի. Խոջանուրիջանեանց 1 բ., Յ. Խոջանուրիջանեանց 1 բ., Ե. Մարտիրոսեանց 1 բ., Ս. Տէր-Նազարեկեանց 1 բ., Ս. Ղարախանեանց 1 բ., Մ. Խոջանուրիջանեանց 1 բ. 30 կ., Հ. Մանուկեանց 1 բ., Ա. Խաչատրեան 1 բ., Յ. Խոջանուրիջանեան 1 բ., Պ. Գրիգորեանց 1 բ., Բ. Ղազարեան 1 բ., Ի. Սաֆարազեկեանց 1 բ., Ա. Կոստանեան 60 կ., Մ. Օրբէկեանց 60 կ., Խ. Մեղքումեան 50 կ., Ս. Կոստանեանց 50 կ., Մ. Գալիթեանց 50 կ., Թ. Հայրապետեանց 50 կ., Հ. Խաչաբեանց 50 կ., Հ. Անտոնեան 50 կ., Գ. Դանիէլեանց 50 կ., Ա. Կոստանեանց 50 կ., Ե. Բալասանեան 50 կ., Վ. Ղուկասեան 50 կ., Մ. Քաչարեանց 50

կ., Բ. Ստեփանեան 50 կ., (50 կոպէկ պոստի ծախս): Ուրեմն նախկին 2430 բուլլետին 16 կոպէկի հետ այժմ ունենք 2480 բուլլետին 16 կոպէկ:

Նվարիչ Ալվազովսկի պատրաստել է երկու նոր պատկեր, մէկը «Մարիկ Սիւստասովի ափերում», միւսը՝ «Վենեցիայի տեսքը» քաղաքային այգուց: Այս պատկերները արդէն շուտով ցոյց կը դրվեն Պետերբուրգում:

ՂԱՐԱՍՈՒՔԱԶԱՐԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի 24-ին, Վարդանանց տոնի օրը, տեղիս հայոց դպրոցում կայացաւ մանկական գրականական առևտու և ներկայացում: Ներկայ էր՝ բացի դպրոցի երկուսն աշակերտներից՝ նա և բաւական հասարակություն: Սկզբում աշակերտներից մէկը ճառ կարդաց, որի մէջ համառօտ և մանուկներին հասկանալի լեզուով դուրս էր բերված Վարդանանց պատերազմի պատմությունը և նրա նշանակությունը: Այս աշակերտները բերանացի արուեստանքներ բազմաթիւ ստանալուց և առաջիններ: Լաւ տպագրութիւն թողելին Բաֆայէլ Պատկանեանի՝ Նոր-Նախիջևանի բարբառով գրված ոտանաւորները: Յետոյ ներկայացրեցին «Տոնը կախում է» և «Սև կատու» մանկական պիեսը, որ բաւական աշուղ անցաւ: Անտրակտներում զբաղւող երգեցիկ խումբը երգում էր հայերէն երգեր: Վերջը աշակերտներին քաղցրեղէն բաժանվեց: Ժողովուրդը շատ գոհ մնաց»:

Վաղը, չորեքշաբթի օր, մարտի 9-ին, արքունական թատրոնում՝ մեզ մօտ հիւր եկած շնորհալի երգչուհի Հեղինէ Թոմասեան տարու է մի կոնցերտ, մասնակցութեամբ պիանիստ Բոգնեբեգի:

ՇՈՒՇՈՒՑ մեզ գրում են, «Մեզանում օրից օր աճում են գողությունները. նորերս շարագործները կտրելով մի հայի տան գուռը, որտեղ ընած է լինում մի ձեռքով, մանուկ և ներս ու ժողովելով տան իրերը, ուղում են փախչել. յանկարծ ծերունու՝ միւս սենեակում ընած որդին վրա է հասնում և ստրճանակի հարուածով վիրաւորում մէկին: Չարագործները երկու անգամ հրացան են արձակում և անհետանում, տանելով իրանց հետ ծերունու արխաւուղը, որի մէջ ինչպէս պատմում է ծերունին, պահում էր 200 բուլլետին՝ իրեն հողու բաժին: Մինչ օրս գողերը չեն ձերբակալված: Անցեալ շաբաթ գողերը մտնելով մի թուղթի տուն ձի տանելու նպատակով, տանուտէրը վրա է հասնում ու հրացանի մի հարուածով տեղի ու տեղը սպանում մէկին, որը թուղթ չորաբեր է լինում: Փանի մի օր էլ օրանից առաջ շարագործները ծակելով մի խանութի պատը, տարել են մօտ 150 բուլլետին ապրանք»:

ՍՈՒՐԱՄԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի 24-ին ուսումնարանի դահլիճում կայացաւ հայոց երկսեռ դպրոցի հոգաբարձուի և երեցիփոխի ընտրությունը: Գորու յաջորդը այդ օրը եկել էր Սուրամ՝ ընտրությունները էր ներկայութեամբ անելու: Հաւաքելին մօտ 48 ծխականներ: Հոգաբարձու ընտրվեց Յովսէփ Գրձեկեան, իսկ երեցիփոխ՝ Ստեփանոս Գրձեկեան: Յոյս ունենք, որ նոր ընտրվածները լրջութեամբ կը վերաբերվեն գործին և կայաւորեն հանել ուսումնարանը իր ողորմելի վիճակից»:

ՎԱՐԱՐՇԱՊԱՏԻՑ մեզ գրում են, որ հանգուցեալ Գրիգոր եպիսկոպոս Աղուանեանի թողած հարստութեան ժապին գնառված տեղի և անախորժ լուրեր են պտտում: Շատերը հաւատացնում են, որ հանգուցեալը մեծ գումար ունէր, բայց թէ ուր մնաց այդ փողը, ում ձեռքը անցաւ և այլն, այդ մասին մինչև օրս ոչ զի պաշտօնապէս և ճիշտ ոչինչ յայտնի չէ:

ՂՈՒԲԱՅԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի 27-ին այստեղի եկեղեցու ծխականները հրաւիրված էին դպրոցի դահլիճ՝ հոգաբարձական պատգամաւորներ ընտրելու. առաջին ընտրութիւնը առաջնորդը անվաւեր է համարել: Այս անգամ պատգամաւորները ընտրութիւնը չը կայացաւ, որովհետև բաժանան բոլոր ծխականներին՝ չէր հրաւիրել և ժողովում պնդում էր՝ թէ բոլոր ծխականների թիւն է 96. բայց երբ ժողովականներից մէկը էր կազմած ծխականների անուանացուցակը կարդաց, որոնց թիւն էր 206, քաջաման համոզվեց, և պատգամաւորների ընտրութիւնը նշանակեց մարտի

6-ին, խոտանալով հրաւիրել բոլոր ծխականներին: Նոյն օրը ժողովում գործակալ քաջաման կարդաց առաջնորդի հրամանը, որով պատուիրում է հոգաբարձութեանը երեք ամսվա ժամանակամիջոցում հաւաքել բոլոր դպրոցապատկան փողը և տալ արքունի գանձարան: Մինչև այժմ, ահա ութը տարի է հոգաբարձութիւնը այդ փողը տալիս է տեղացի վաճառականներին շահեցնելու, իւրաքանչիւրին 100 բուլլետին, ըստ տոկոսով»:

ՍՏԱՆՈՒՊՈՒՅՑ մեզ գրում են. «Տեղացի հայ հարուստներից Բ. Գ. Խորեմարեան նուիրել է Երևանի և Կարսի նահանգների սովետներին մէկ վագոն ցորեն, որը պէտք է ուղարկի հայոց Բաբեղոթական ընկերութեան՝ կարօտեալներին բաժանելու: Յանկալի է, որ այդ համակրելի օրինակին հետեւին տեղացի միւս հարուստ հայերը և օգնութեան ձեռք մէկնէին իրանց եղբայրներին»:

ԿԱՂՋՈՒՆԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի 24-ին, մեծ բազմութեան ներկայութեամբ, հանդիսաւոր կերպով կատարվեց Վարդանանց տոնը: Ուսուցիչները կարդացին ճառեր, իսկ աշակերտները՝ ոտանաւորներ: Հանդիսի փակման ժամանակ պ. Կաճկաճեան մի քանի աղջու խօսքերով նկարագրեց քաղաքում ցրի ու ցան եղած բազմաթիւ կարօտեալները: Գրովթիւնը և առաջարկեց ներկայ գտնվող հասարակութեանը՝ օգնութեան ձեռք մեկնել նրանց: Նուիրատուութիւնից գոյացաւ մօտ 32 բ., որը հանդիսականների բազմութեան հետ համեմատելով, շատ քիչ է: Նոյն երեկոյ կազմված էր պարերեկոյթ՝ յօգուտ հայոց դպրոցի, զուտ արդէնքը հասնում է 80 բուլլետին: Առանձին և ուսուցիչները էլին երեկոյթի համար երկու հոգաբարձուներ և ուսուցչական խումբը: Փետրվարի 27-ին, կիրակի երեկոյան, ռուս սերողներին խումբը, մասնակցութեամբ պ. Կաճկաճեանի, հայոց դպրոցում տվեց մի ներկայացում, որից գոյացած գուտ օգուտը բաժանվելու է կարօտեալներին: Ներկայացումը աշուղ անցաւ Հանդիսականները բոլոր ուսուցիչներ, բացի մի քանի հայերից: Սրանով հեշտ կարելի է չափել մեր հայ ունեւոր դասակարգի անտարբերութիւնը դէպի աման մի բարեկապակ գործ: Պատիւ չէ բերում»:

ՎԵՐԻՆ-ԱԳՈՒԼԻՍԻՑ մեզ գրում են. «Փետրվարի 26-ին, այստեղի ուսուցիչները ներկայացրին «Թուղթ խաղացողի կեանքը» և «Պառանքներն իբրտ» պիեսները: Առաջինը ոչ այնքան, իսկ երկրորդը բաւականաչափ աշուղ անցաւ: Առաջին պիեսի մէջ՝ օր. Կատարին Մէլիք-Աղաբեկեան աչքի էր ընկնում իր աշուղ խաղով: Լաւ էր և Գէորգ Ստեփանեան, պանդուկապետի դերում: Մուտքը ձգողութեամբ մեզ յայտնի չէ. լսեցինք որ մօտ 50—60 բ. պիեսի լինի: Մի բան, որ չենք կարող մուտքութեան տալ, այդ հանդիսականներին ստանուլին է: Ոգեւորվել լաւ խաղից, կամ դժգոհութեան ցոյցեր անել, երբ վատ են խաղում, —կարծէք այս հասարակութիւնը չը գիտէ: Լաւ խաղացողին չեն ծախահարում. դեռ ծախահարողի վրա է խէթ աչքով են նայում»:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՏԵՂԵԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԹԻՒԹԱՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՑ

Վանից գրում են. «Լոտիս ոստիկան Նուրի է-ֆէնդիի սպանողը, որ համարվում է Մանուկ Շատուրեան, կախաղան հանվեց»:

Սովի պատճառով Բաղդէն, Կարինէն, Վանէն ու Քարբեղէն 1526 հողի գաղթած են Տիգրանակերտ:

Տիգրանակերտէն կը հեռագրեն, թէ առատ ձիւն տեղալով՝ ճանրաները գոցուր և դիւղերի հետ հաղորդակցութիւնը դադարել են:

Սերաստիայից գրում են. «Խուզարկութիւնները և ձերբակալութիւնները կը շարունակուին: Վերջերս 60 ոստիկան զրկուցան թուրքաւոր հայաբնակ գիւղը: Իրենց իմաց արուած էր թէ բազմաթիւ զինքեր պահված կայ այդ գիւղի մէջ: Մանրակրկիտ խուզարկութիւններ կատարելով, 50 հատ ձիւ հրացան գտան, զայլապաղով գործածուելիք տեսակէն, անցած դարէն մնացած: Ոստիկանները յայտարարեցին թէ արդեւուած զինքեր են ատոնը և թուրքաւորները պատմելու համար, գիւղի երկու քաջամաններն ու 12 զինվորները առին բերին Սերաստիա, ուր մինչև այժմ բանտին մէջ կը տառապին խեղճերը:

ԱԶԱՏԱՄԻՑ ԿՈՒՍԱԿՑՈՒԹԻՒՆԸ

Այս օրերս Լոնդոնում ազատամիտ կուսակցութեան մի քանի ներկայացուցիչներ մի միասնաբար կազմեցին Այդ միտինգի ժամանակ խօսված ճառերի խմատն այն էր, թէ ինչ կտակ է թողել Գլադստօն ամբողջ կուսակցութեան, և ինչ պէտք է լինի կուսակցութեան գործը մօտիկ ապագայում:

Բոլոր հետադարձի կարծիքով, Գլադստօն հեռանալով քաղաքական ասպարեղից իր մեծութեան փայլուն շրջանում, թողել է կուսակցութեան երկու մեծ ընթացիկ խնդիր,—իրանդական խնդիրը և լորդերի ժողովի հարցը:

Երկու հարցերն էլ մեծ հարցեր են, և պահանջում են կատաղի կռիւ մղել հակառակորդների դէմ ու մեծ տոկոսութեամբ առաջ մղել ներքին ժողովութիւնը: Այդ կարևոր է մանաւանդ այն պատճառով, որ անդիսական հասարակաց կարծիքը որոշ և վերջնական դադարի չէ կազմաւորել երկու խնդիրների լուծման հղանակի մասին: Ինքը Գլադստօն այդ հարցը արծարծել է աւելի թօրեալապէս, քան թէ տեխնիկական մասնաւորութիւնների կողմից:

Ազատամիտ կուսակցութեան համարեա բոլոր ներկայացուցիչները այն համոզմանն են, որ կուսակցութիւնը պէտք է հաւատարմի մնայ իր նիւղեկալարի կտակին, և շարունակէ առաջ մղել նրա պաշտպանած երկու մեծ խնդիրը՝ իրանդական հարցը և լորդերի ժողովը ոչնչացնելու հարցը:

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Կ. Պոլսից լրագրիչներին հաղորդում են, որ այնտեղի դիպլոմատիական շրջաններում լուր է տարածվել, թէ շուտով թիւրքաց մայրաքաղաքն է գալու ուսուց ծովապետ Ալեյան, որին դեռ անցեալ տարի էին սպասում, բայց խօշորայի պատճառով այդ այցելութիւնը տեղի չունեցաւ: Գովապետ Ալեյան Կ. Պոլիս կը գնայ շատ օֆիցերներով՝ իր նաւատորմի նաւերից մէկի վրա: Հէնց այդ ժամանակն էլ սպասում են ուսուց զեսպան Նէլիսովի վերադարձին:

—Վիեննայից հեռագրում են, որ Միլան այս օրերս «Figaro» լրագրի թղթակցի հետ խօսակցութիւն ունենալով, յայտնեց, որ Սերբիան գոհ է Ռուսաստանից և բարեկամ կը մնայ նրան:

—Լոնդոնից հեռագրում են լրագրիչներին, որ ազատամիտ և արմատական կուսակցութիւնները հաւատարմութիւն են յայտնել լորդ Բոգնեբեգին:

ԻՍԱՌԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Բարձր հասկում մի փաստարան մտնելով դատարանը և այնտեղ տեսնելով մի կարճահասակ մարդու՝ ստաց նրան:
—Կուր փաստարան էր:
—Այո, եղաւ պատասխանը:
—Կուր այնքան պատիկ էր, որ ես ձեզ իմ դրպանուղը կը պահեմ, ստաց բարձրաստակ փաստարանը:
—Այն ժամանակ ձեր գրպանում աւելի խելք կը լինի, քան թէ ձեր զլխումը, պատասխանեց կարճահասակը:

Պարիզում, նորերս զինեցին Լիւի Զօլային, խնդրելով, որ նա էլ, մի քանի ուրիշ գործերի հետ միասին խնդրի թիւթականեւ «Le Révolté» լրագրի անարխիստ—խմբագրի վիճակը, որը պատժի է դատապարտված: Զօլան կտրական կերպով մերժեց այդ առաջարկութիւնը, ասելով, որ ինքը այդ դատապարտութեան մէջ մտքի ազատութեան ճնշումն չէ տեսնում, և չէ վաճմունք՝ համբարալի լինել բռնութիւն գործ դնող պարտիայի հետ:

Գլադստօնի որդին՝ Հեբրադը Գլադստօն նշանակված է հասարակական աշխատանքների մինիստր: Նրա ընդունակութիւնների մասին, պարզամիտական շրջաններում շատ մեծ կարծիք ունեն, և պնդում են, որ էթէ նա մինչև այժմ պիտանական նշանուոր պաշտօններ չէ վարել, դրա պատճառը ծերունի Գլադստօնն է: Ինքը ծերունին աշխատում էր հեռու պահել որդուն, որպէս զի իրան չը մեղադրեն այն բանում, որ հայրը որդուն նշանուոր պաշտօններ է տալիս:

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՀԻՄՆԱՅԻՆ ԳՈՐԾԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԻՑ

ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ 4 մարտի Բարձրագոյն կարգադրութեամբ, «Բուսակա» շրջանաւում գտնված ծովա-

